

Åbent brev til
BrydeDanmark

18. maj 2010

Danmarks Brydeforbund, har igennem 2009 bragt brydning på verdenskortet, på en måde som det aldrig har sket før. VM var ikke kun målet. VM skulle have givet alle klubber mod på at gøre en ekstra indsats, men det er kun sket i ganske lille grad. Denne mulighed får vi aldrig igen, tro mig.

Men vi skal videre og bliver nødt til at tage udgangspunkt i den virkelighed som eksisterer. Vi har mistet rigtig mange penge og er nødt til at arbejde ud derfra. Jeg tror ingen i bestyrelsen ønskede, de tilstande vi har i dag, men nogle gange bliver det et must, at man stopper op og finder ud af hvordan vi kommer videre.

Vælger vi at komme videre, bliver vi også nødt til at handle ud derfra. Vi skal have et sekretariat, og vi skal have ansatte. Det kræver vi opfylder DIFs krav, og det er jeg sikker på er den eneste løsning, på vore udfordringer. I elite- og udviklingsudvalgets planer skal der ansættes personale. Uden det kan vi ikke komme videre. Jeg skal opfordre jer til at læse rapporterne om, Forslag til etablering af fællessekretariat for DIFs specialforbund, og Forpligtende samarbejde mellem DIF og specialforbundene. Begge findes på DIFs hjemmeside. De anviser DIF og specialforbunds holdninger, og tro mig, intet er helligt mere, heller ikke fordelingsnøgle. Det sagde DIFs bestyrelse fra talerstolen ved årsmødet.

For at det skal lykkes, skal alle stå sammen. Klubberne skal forstå, at uden et stærkt forbund, vil det hele smuldre over tid, og det kan komme hurtigere end I tror.

Vi skal vise fremgang på et mættet marked. Vor målgruppe er den hvor flest dyrker idræt. Derfor er det meget sværere at vinde markedsandele. DIFs satsning går mod de ældre, da der her stadig er noget at komme efter.

Det kræver en stærk organisation med en stærk ledelse. Vi bør gå i samarbejde med flere forbund og at skabe et professionelt sekretariat, der kan lede og udføre brydedanmarks visioner. Det koster mange penge at have en kapacitet til at lede, men kravene til os gør at vi ikke længere blot skal have en målsætning, men også sørge for at den bliver opfyldt. Vi er det dygtigste forbund til at udnytte fordelingsnøglen, men resultaterne er ikke målbare. Det skal der ændres på. Der skal og vil blive stillet krav til forbund og klubber. Det er et pres fra de der giver os midlerne. Det er vel fair nok. I den sammenhæng, vil jeg godt påpege, at det ikke var de sportslige resultater, men andre parametre som fratog os vor støtte.

Lad os tænke over det og sammen finde en model der kan styrke dansk brydning.

Det vil ikke falde i god jord, hverken hos TD eller DIF, hvis vi ikke anstrenger os sagligt og realistisk. Vi skal se muligheder og kunne matche dem økonomisk.

Jeg håber ikke der er nogen der tror vi kan noget uden at sætte penge på. Markederne er så pressede, og ikke mange vil sætte penge i idrætten i dag, så alt hvad vi kan er at se ind ad og den vej finde økonomi. Vor revision spiller på vegne af det offentlige en stor rolle i hvad vi kan og må. Vi får næsten alle vore midler fra offentlige institutioner, og de kræver fuld valuta for deres penge, ellers bruger de dem bare på noget andet.

Jeg håber I vil reflektere over dette lille skriv, for dansk brydning er virkelig presset.

Venlig hilsen

Allan Bo Jakobsen

